

Albina

Revistă Enciclopedică Populară Apare în fie-care Duminică

No. 36.

Abon. în țară pe an Lei 5 ⚡ Abon. în străin. pe an Lei 8
» » » 6 luni » 3 ⚡ Un număr 15 bani
Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvîntul.
Manuscrisurile nepublicate se ard



Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

- P. Garboviceanu
- G. Rădulescu-Motru
- G. Coșbuc
- J. Otescu
- P. Dulfu

- G. Adamescu
- V. S. Moga
- N. Nicolaescu
- Const. C. Pop.-Tașcă
- Gr. Teodossiu.

S U M A R:

P. G... Atențiune Regală.—*Ion Kalinderu*, Despre creșterea vitelor.—*C.*, Imbolnăvirile din răcălă.—*Un participant la serbare*, O serbare populară câmpenească.—*V. Alexandri*, Secerișul.—*Hristea N. Tapu*, Restignirea și învierea Mântuitorului.—Societatea geografică română.—Pomii cari rodesc mai mult timp.—Un cimitir al crocodiilor.—*Trad.*, Ursul alb.—*Irimia Popescu*, Bolele urechii porcului.—*Ion Niculescu*, Un apel.—Serbarea zilei de 10 Mai la sate.—*V. S. Moga*, Cronica Agriculturii și Comerțului.—*C. C. Pop.-Tașcă*, Intimplările periculoase ale unui marinar francez.—Informațiuni.—Poșta Administrației.

Ilustrațiuni: Secerișul.—Hora soldaților.—Ursul alb.—Pagina glumetă: Alifie pentru creșterea părului.—Ilustrație din roman.

NOUA REVISTĂ ROMÂNĂ

PENTRU

POLITICĂ, LITERATURĂ, ȘTIINȚĂ ȘI ARTĂ

No. 11

1 Iunie 1900

Vol. 1

S U M A R U L :

CRONICA POLITICĂ ȘI ECONOMICĂ

A. D. DAMIANOFF. — *Băncile de emisiune și circulațiunea monetară* (In special Banca Națională Română).

L I T E R A T U R Ă

OVID DENSUȘIANU. — *Asupra unei poezii a lui Iancu Văcărescu.*

HARALAMB G. LECCA. — *In somn* (poezie).

PETRU V. HANEȘ. — *Alecu Russo.*

IOAN POP-RETEGANUL. — *Ursoanea Granciului.*

F O L K L O R

LAZĂR ȘAINEANU. — *Nastratin Hoge.*

TH. D. SPERANȚĂ. — *Asupra jocului de călușeri.*

N O T E Ș I D I S C U Ţ I U N Î

ȘTEFAN I. RĂSNOVANU — *Psihologia artistului dramatic* (Anchetă asupra artiștilor de la Teatrul Național)

MIȘCAREA LITERARĂ ȘI ȘTIINȚIFICĂ

Aurel Iorgulescu. *Stoguri blonde* (poeme în proză). — Artur Stavri. *Pe acelaș drum* (poezii). — Raymond Manigot de Cacérés. *Bucarest* (Souvenirs d'un parisien, roman contemporain). — Notițe bibliografice.

SUPLIMENTUL I

Societatea teosofică și scopul ei. — Academia maghiară. — Mișcarea antialcoolistă la noi. — Discursul d-lui dr. Popovici în delegațiunile austriace. — O nouă expediție a lui Nansen. — Reînoirea Asiei. — Ziua de 10 Mai (cuvîntare ținută la serbarea școlară din 10 Mai 1900 a liceului « Petru Rareș » din Piatra-N.) de M. G. Vernescu. — Trotuarele mișcătoare la Expoziția din Paris. — Din Metafisica poporului român (credințe poporane) de St. St. Tușescu. — « Enciclopedia română ». — Revista maritimă.

SUPLIMENTUL II

Sfîntă lună, fii-mi mărturie (poveste din popor) de Ioan Pop-Rețeganul. — Vijelie și senin (poezie) de Ioan Scurtu. — Cîntec (poezie) de Brîndușă. — Doi bețivi (dramă într'un act și un tablou) de Ioan T. Neagu. — Eram departe (poezie) de Ioan Petrovici. — Tot atît (poezie) de Eug. Ștefănescu.

Prețul unui exemplar (în toate țările uniunii poștale): 1 Leu

ABONAMENTUL :

In toate țările uniunii poștale.

Pe un an Lei 24,—

Pe trei luni » 6,—

Abonamentele se primesc la administrațiunea revistei, precum și la biourourile uniunii poștale.

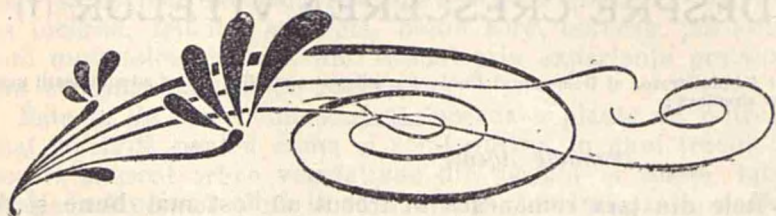
Un No. de probă

SE TRIMITE GRATUIT

După cerere.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Pasagiul Român, 20. — Bueuresei.



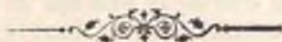
Atențiune Regală.

Dijestatea Sa Regele Carol a vizitat în ziua de 18 Maiu a. c. domeniul Coronei Cococ. Peste tot locul M. S. a găsit regulă și ordine și a mulțumit pentru acesta d-luî I. Kallinderu, priceputul și harnicul administrator al domeniilor Coronei.

Cu prilejul acestei vizite, M. S. Regele a vorbit și despre revista noastră «Albina.» Iată ce citesc în această privință în diarul «Epoca»: M. S. Regele a vizitat și școla din Brătulesci. . . La intrare a fost întâmpinat de dirigintele școlii d-l Al. Timotescu. . . M. S. a vizitat cancelaria școlii și muzeul lucrărilor manuale. . . Exprimându-și dorința de a vizita biblioteca, I s'au arătat cărțile ce posedă școla, peste 280 de volume. . . Din bibliotecă, întâmplător scose o carte grosă și vedând titlul dise d-luî Timotescu: „Acésta e «Albina» o revistă atât de bună pentru săteni. Sînt săteni cari citesc Albina? D-l Timotescu răspuse că acum mai puțin, dar cu timpul crede că se va popularisa.“

Mulțămim cu recunoscință și devotament M. S. Regeluî pentru frumoșele cuvinte ce a rostit la adresa Albinei. Cuvintele Regale le considerăm ca o răsplată pentru munca noastră de pînă acum și ca un îndemn de a munci fără preget spre a face din «Albina» un izvor de cunoștințe folositoare pentru săteniî noștri.

P. G. . .



DESPRE CRESCEREA VITELOR (1).

D-l Administrator al Domeniului Corónei a adresat agenților acelei administrații următoarea circulară :

Domnule Agent,

Vitele din țara românească în trecut au fost mai bune și de-generarea lor de azi se dorește numai regimului în care sînt crescute și ținute. Cu puține excepțiuni, vitele la noi, atît cele de muncă cît și cele de prăsilă sînt ținute partea cea mai mare a anului la pășune verde și singure își caută hrana, bună ori rea cum o găsesc; iar pentru iarnă, cît timp pămîntul este acoperit cu zăpadă, li se aruncă prin obóre desvelite, și rare ori în coșare cu totul primitive, pae și coceni de porumb, singurul nutreț ce se vede adunat în bătătură și acesta expus tuturor intemperiiilor atmosferice. D-l Al. Ciurcu, în broșura d-sale «Lipsa de Nutreț» se exprimă ast-fel și așa este:

«Țăranul nostru de și muncitor, sobru, e neglijent chiar cu trupul său, e nepăsător și crud chiar cu vitele sale. Dînsul își «dice că dacă el suferă de fómé, de frig, de bóle, de murdărie și de tóte, de ce nu ar răbdă și vita sa?! El își închipue că «vita nu are nevoie de atâta îngrijire ca să fie fericită. Fiind-că «e mută, o crede și nesimțitoare; fiind-că nu se vaetă când o lo-«vesce, o lovesce mereu».

Acest regim trebuie schimbat; datoria noastră a tuturor e să convingem pe locuitorii că, pentru a le aduce folos vitele ce au, urmază să fie ținute bine, adăpostite iarna în grajduri calde și luminóse, hrănite cu nutreț de bună calitate; iar vara ținute la pășune cu erburi abundente și hrănitóre, și când nu se găsesc în localitate asemenea pășuni, trebuie cultivate numai pentru acest slîrșit.

Lipsa de nutreț la noi în țară e un rău principal, care în anii secetoși, mai cu sémă cum a fost în vara trecută, devine un adevărat desastru, și fără a ne face iluzii, viitorul agriculturii în primul loc depinde de furagiū. Dacă nu se vor lua măsuri de propagare pentru cultura plantelor de nutreț, nici odată nu vom puté ajunge a îmbunătăți starea vitelor noastre de astăzi, ba din contră, nu le vom puté ține nici în starea și numărul în care se găsesc.

În curînd va apăre în biblioteca Administrației Domeniului Corónei o cärticică de d-l Dimitrie Ionescu, doctor în științele naturale și inspector la Ministerul Domeniilor. Acolo se va trată mai pe larg cestiunea înființării nutrețurilor artificiale.

Administrația Domeniului Corónei, îngrijată de această stare de lucruri a luat încă de mai nainte măsuri în această privință

(1) Veđi No. 35.

Maî la tôte domeniile s'au înființat câmpuri de experiențe prin care să se pôtă constată rezultatul reușitei plantelor de nutreț ca lucerna, trifoiul, sparceta, meiul sorg, borceag, porumb, cu maî mult folos și economie. Numaî prin experiențe practice se pot convinge țaranii de realitate.

Este în de obște cunoscut că lucerna e planta de nutreț cea maî potrivită pentru clima și solul nostru. În anul trecut când seceta a uscat orî-ce vegetațiune din pășuni și sinețe, lucerna grație adâncimei pînă la care ajung rădăcinile sale, a dat cu tôte acestea douë și trei cöse, de și nu abundente dar îndestulătore.

Dacă țaranii noștri ar fi avut culturî de lucernă corespundătoare cu numărul vitelor, hrana acestora ar fi fost asigurată în mare parte. Acastă plantă isbutesc de minune în tötă țara; ea se mulțumesc și cu pămînturi maî slabe, numaî solul să fie adânc și este singura plantă de nutreț care cu siguranță de reușită se pôte cultivă pe câmpiile nôstre de la șes, atât de mult bânțuite de secetă. O mănâncă tôte nêmurile de vite și este un bun și hrănitör nutreț pentru tôte, atât vara cât și iarna. Maî mult prin rădăcinile ei adânci își trage materiile hrănitore din subsol, ast-fel că cruță stratul arabil, îl îmbunătățesc chiar, sporind materiile azotoșe din pămînt, ca tôte leguminosele, și prin desele cosiri stârpesc buruenile din sol, îl curăță, făcendu-l maî propriu pentru cultura cerealelor. Ast-fel cultura lucernei este menită în viitor a împlini ogorul sau odihna în formă de pășune a locurilor istovite prin cereale. Maî este de observat că lucerna fiind o plantă sudică, prin urmare iubitoare de căldură, pôte fi cultivată cu folos și pentru sêmînța care cu tötă siguranța se pôte exportă în bune condițiuni și în orî-ce cantitate în țările de Nord, unde, de și se cultivă pe întinderi destul de mari, din cauza climatei însă, nu pot obține sămînță bună.

Asupra culturei acestei plante, asemenea va apare în biblioteca populară a Administrației Domeniului Coronei o cărticică de d-l Corneliu Roman, directorul stațiunii agronomice.

Nu ne este permis, domnule Agent, să maî așteptăm, ci trebuie să ne punem pe muncă, luând tôte măsurile pentru a propaga pe orî-ce cale și prin tôte mijlocele, cultivarea plantelor de nutreț.

Exemplul face maî mult ca tot ce s'ar scrie și vorbi, căci discursurile și vorbele frumoșe sînt pentru țaranii numaî o mulțumire aparentă, iar în fond aprópe cu nici un folos real, pentru că ei nu sînt deprinși a urmări cu mintea încordată, pierd șirul, maî cu sémă când scapi cuvinte necunoscute lor, sau într'un graiü strein, și când ceea-ce li se spune nu-I prea interesază. Dînșii așteptă fapte iar nu vorbe, căci acestea nu le înțeleg, iar exemplele le ved în realitate.

Țăranul nostru nu e îndărătnic, e inteligent și primitör de soluțiunii practice. Tot așa sînt și țaranii din Ungaria și alte state înaintate. Și acolo țăranul nu-și schimbă ușor sistemul de cul-

tură prin inovațiunii, înainte de a fi vădit la altul folosul obținut. Țăranul român de peste munți, frate cu al nostru, nu a învățat singur îmbunătățirile de care se folosește astăzi, ci pilda mai marilor lui i-a fost de învățătură.

Acastă pildă trebuie neapărat să se dea și la noi de către marii proprietari și de autorități, arătându-i prin diferite culturi experimentale avantajele obținute prin introducerea cutărui sistem de cultură. Culturile experimentale au de scop a demonstra cultivatorilor importanța și folosul cultivării plantelor de nutreț și bazași pe date pozitive numai, să li se dea statură asupra folosului acestor culturi; să li se dovedească care din aceste plante isbutesc mai bine și care se cultivă cu mai puțină cheltuială, și avem credința că, cu stăruință, vom veni în ajutorul agriculturii naționale în genere și a îmbunătățirii stării materiale a țăranului în special, dorință așa de viu simțită de Maiestatea Sa Regele nostru și de întreaga țară.

Ion Kalinderu
Administrator.

Imbolnăvirile din răcălă.

I. Gatarurile.

Totă lumea scie că răcălă e pricina celor mai multe bóle. Cine are guturaiu, a răcit; cine are aprindere de plămâni, a răcit. Din răcălă vine pojarul, anghina, reumatismul și câte altele. Frigul, umeđela la picioare, curente de aer, schimbarea dintr'odată a vremii: toate acestea imbolnăvesc pe om.

Dar cum? Nu prea e lămurită bine firea și ființa bólelor venite din răcălă. Știința cunoșce aceste bóle, le pôte cu înlesnire deosebi de altele, le scie vindecă, dar nu scie întru toate cum se nasc. Ceea-ce e bine știut, este că nu răcălă aduce de-adreptul bólele, ci ea numai le ajută să se nască. Causa cea dintăiu și-ntăiu a acestor soiuri de bóle, e alta, nu răcălă.

În corpul omului sînt multe materii, cari pot să otrăvescă sângele. Dar așa a întocmit Dumnezeu, că aceste materii nu sînt suferite în corp, și avem anumite organe care neconțin daș afară din corp materiile otrăvitoare. Aceste materii ajung în corp prin aerul care-l tragem în plămâni, prin mîncare și prin bătură. Plămâni țin aerul cel ce este priincios corpului și daș afară pe cel stricat sau întrebuintat, orî pe cel vătămător. De asemenea rinichi și unul dintre mașe daș afară tot ce e netrebuintios corpului orî vătămător. Nu e însă nevoie, ca materiile să fie otrăvitoare dintru început, adică de la intrarea lor în corp: ele se strică chiar în corp prin întrebuintarea lor, prin «usare.» În corpul nostru e o ardere necurmată; materiile se

usază și trebuie înlocuite cu altele prospete. Indată ce e usat, materialul trebuie dat afară din corp. Sângele trebuie să fie tot prospeț. De aceea e trebuința noastră de a răsuflă mereu, de-a mânca și de-a bea: dăm material nou corpului. Și de-aceea sînt în lume bătrânețele: când sângele nu se mai pôte primeni, corpul slăbesce, slăbesce, și în urmă vine o vreme când e așa de învechit și de neinstare de a se primeni, în cât corpul se topesce încetul cu încetul și viața se stinge liniștit și treptat. Acésta e mórtea cea frumoasă, cea așa de rară în zilele noastre: mórtea din bătrânețe. La bóle care curmă cu silnicie și dintr'odată viața, e alt-fel: otrăvurile bólei intră în sânge, îl strică, îl otrăvesc, îl năpădesc cu totul, nu-l lasă să se primenescă, și corpul piere repede în durere și în neputința de a se lupta mai departe. Sînt bóle, cu otrăvuri așa de tari, în cât în trei zile pot prăpădi pe cel mai volnic hărbat. Înțelegeți acum, și felul cum móre cel ce-a luat otrăvuri: după tária și mulțimea otrăvei, sângele se strică mai încet ori mai repede. Otrăvurile tari strică sângele în câte-vă minute, ba unele dintr'o dată, într'o clipire de ochi' mai ales dacă cel ce le-a luat a avut sângele stricat de alte bóle.

Otrava pôte fi dată afară din corp prin vărsături, când a fost înghițită; prin ardere, prin sugerea ei, când a intrat printr'o rană (d. e. otrava mușcăturii șerpilor). Otrăvurile însă, care se adună în corp și cu și, pe nesimțite — din mîncare și bătură, din materialul «usat» al sîngelui etc., sînt date afară, precum am spus, prin plămîni, prin rinichi și prin mațul-gros. Fórte multe însă sînt date afară prin porii pielei, în chip de sudóre.

Pielea e, mai ales, pricina rícelei. Când pielea rícece prea tare, ori prea repede, ea se strînge, porii ei se închid. Două lucruri se întîmplă atunci: 1) sângele se trage înăuntru corpului, de aceea pielea se învinețesce căci n'are sânge în ea, și 2) sudórea nu pôte să fie dată afară, căci porii pielei sînt închiși.

Sângele, fugînd de la suprafață, mai spre adînc se îngrămădesce acolo, și acésta nu e bine. El se îngrămădesce mai ales în plămîni, în creeri, spre inimă. Aceste organe se înfierbîntă, *se aprind*, de multă căldură a sîngelui îngrămădit, și pot să se îmbolnăvescă. Un om înfierbîntat tare și asudat, dacă se aruncă repede într'o apă prea rece, pôte să rămăe mort în apă, ori din pricina unei trăsării de inimă, ori a unei aprinderi (congestiunii) a creerilor, căci sângele de la suprafața pielei s'a dat prea repede îndărăt și s'a îngrămădit prea iute și mult fie la inimă, fie la creeri. Asta e una.

A doua e, că sudórea neputînd să iasă prin piele, rămăne în sânge și tot de-odată se îngrămădesce spre creer, spre plămîni, spre inimă, spre stomac, etc. Dar sângele se luptă s'o dea afară cu ori-ce preț și o împinge spre pielea organelor cari sînt mai mult ori mai puțin góle. Așa e stomacul, o cavitate, așa sînt plămîni, așa e bășica, așa e mai puțin ficatul, tot așa rinichi. Așa sînt nările. Tóte acestea pe dinăuntru lor sînt căptușite cu o piele numită mucósă. Sângele împinge otrăvurile sudorii spre

acastă piele mucosă, ca să iasă prin ea afară, adică vrea să le vîre în stomac, în bășică, în plămîni, ca apoi prin acestea să iasă cu totul afară din corp.

Pielea mucosă — pe care o are și gâtul, ca și nările, fundul gurii, esofagul și laringea (una e țeva pe care merge mîncarea în stomac, cea-l-altă pe care merge aerul în plămîni) ia locul pielei corpului întreg, când acesta nu pôte funcționa. Bine înțeles, îl ia de silă și nu spre binele nostru. Indată ce am răcit, și pielea corpului se închide, otrăvurile fluide în chip de sudore ies din corp prin pielea cea mucosă. Mai bine puteți înși-vă d-vóstră vedé cum se întîmplă acesta, când ați răcit, pielea mucosă a nărilor vi se umezește numai de cât. Mai ales, fiind asodate tare, dacă stați în curent rece ori intrați într'o odaie rece, aproape într'același timp începe — după expresia prosaică — să vă curgă din nări apă. Nu fie-care e la fel de simțitor la rēcélă, toți însă o pat la fel.

Corpul răcit odată, dacă a apucat să scótă fluiditățile otrăvitoare prin pielea mucosă, de multe ori continuă să le scótă tot prin ea. Dar această piele se îmbolnăvesce de tária otrăvurilor, și atunci e bóla gata. Pielea mucosă a nărilor s'aprinde, ea scóte otrăvurile fluide mereu: asta e guturaiul. Dacă se îmbolnăvesce pielea mucosă a gâtului, avem scarlatina, anghină. Dacă se îmbolnăvesce țeva plămînilor, avem bronchită; avem aprindere de plămîni (pneumonie), dacă se îmbolnăvesce pielea mucosă (căpușala) a plămînilor.

Tusa (flegma) care ni se produce mereu în piept, ca și mucii în nări, sînt otrăvuri ale corpului, care, în starea sănătății, ies prin piele ca sudore, iar în bóla devin ceea-ce sînt. Ele es, adevérat din corp și nu otrăvesc sîngele, dar nu ies pe calea cea adevérată, prin porii pielei care sînt închiși. Tocmai de aceea, când sîntem răciți, noi căutăm să deschidem porii pielei cu sila, ca să îndrumăm otrăvurile din corp prin porii: de aceea bem céiuri și alte béuturi care te însierbântă și te fac să asuđi, de aceea facem fricțiuni, băi de aburi, ca să deschidem pielea, cu un cuvînt, căutăm să asudăm, să silim otrăvurile să iasă prin piele.

La bólele copiilor, mai ales la pojar și la vărsat, se pôte cunoște mai bine legătura între porii pielei și pielea mucosă a organelor. Cu cât pojarul și vărsatul ies mai mult pe piele, cu atâta încetéză ieșirea otrăvurilor prin plămîni și laringe, și astfel strănutatul și tușitul se mai potolesc. Asta o știu toți țărani și caută să scótă pojarul și vărsatul pe piele. Când s'ascunde pojarul, tusea se măresce, adică plămîni scot prin ei otrava pojarului. Ast-fel pojarul aduce un catar al plămînilor, sau chiar o aprindere a plămînilor.

Scarlatina când nu iese prin piele, iese prin mucositățile gâtului, și pe lingă scarlatină se nasce anghina.

Intre rinichi și piele, sau bășică și piele, e tot aceeași legătură. Vara, când asudăm tare, urinăm mai puțin de cât iarna.

În general, când ni-e frig, ne urinăm mai des, căci otrăvurile adunate în corp nu pot ieși prin porii pielei.

Acum să mai spunem odată pe scurt tot ce am spus. Când ne răcesce pielea corpului, sângele se trage înăuntru corpului, iar pielea mucosă a organelor trebuie să facă slujba pielii corpului. Tóte materiile însă, care ies prin piele în chip de sudóre mai ales (dar și ca puróie, etc.) sînt materii tari și «corosive» — cari rod, ca apa-tare. Ele ațîță pielea mucosă, o înfierbîntă, o aprind și nasc un catar. Orî-ce fel de catar e o aprindere a pielii mucóse. Dacă materiile stricate năzuesc să iasă prin pielea mucosă a nărilor, începem să strănutăm și căpătăm guturaiu. Dacă ies prin pielea mucosă a gâtului, căpătăm catar de gât. Și așa mai departe catar de stomac, de băsică, de mațe, etc. Dacă, apoi, catarul dălnuesce, adică dacă funcționarea pielii corpului a început cu totul, atunci ni se aprind însăși organele interne. Atunci ne pomenim cu aprindere de plămîni, aprindere de mațe, aprindere de băsică, de rinichi, sau cum dic doctorii cu pneumonie, bronchită, laringită și câte alte nume de acestea.

C.

O serbare populară câmpenescă.

În comuna Smulți, jud. Covurluiă, a avut loc la 7 Maiu a. c., o serbare populară câmpenescă. Serbarea a fost întocmită de societatea cooperativă «Petru Rareș» din acea comună, care e în al treilea an al vieții sale.

A luat parte la această serbare multă lume din localitate și din împrejurimi. Convoiul, compus din peste 23 trăsurî și care cu boi, împodobite cu frunze și stindarde tricolore, a plecat de la localul școlei din Smulți.

La pădurea Fundeanu a urmat masa și jocurile pe iarbă verde și sub umbra copacilor seculari. D-l Vasilian, învăț. Drăgușeni, a ținut o frumoasă cuvîntare cu privire la societate și rolul ei.

Înturnarea convoiului s'a făcut prin com. Drăgușeni, oprindu-se în fața școlei, unde s'a încins o horă între excursioniști și locuitorii din acea localitate, cari eșise întru întîmpinare.

Pe la orele 8 s'era se reîntórseră la Smulți și se despărțiră.

Printre persoanele cari au luat parte la astă serbare, au fost: Preoții I. Tașcă-Drăgușeni, D. Răpă, I. Butunoiu și Th. Răpă-Smulții; învățătorii Gh. Vasilian-Drăgușeni, T. Teodor-Crăesci, V. Buruiană-Măcișeni, E. Patriciu și Gh. Salviu-Smulți; apoi notabilii C. Avramescu Bursucani, Vasiliu-Crăesci, Teodorașcu-Fundeanu, V. I. Patriche, Leonida Patriche, D. Tacu, G. V. Patriche, N. Panaite, St. Butunoiu, C. Butunoiu, și alții.

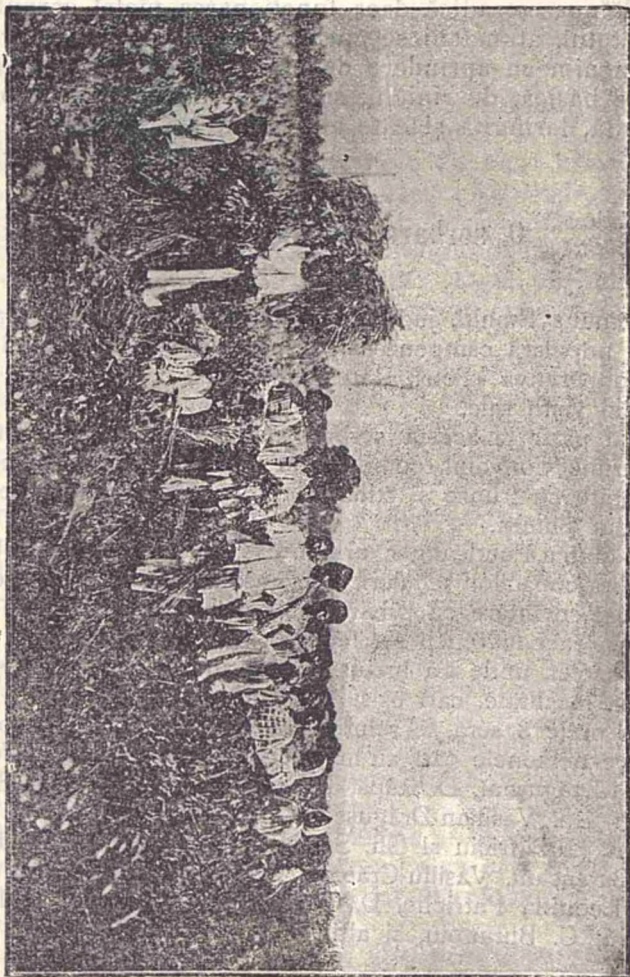
Un participant la serbare.

SE CERISUR

de VASILE ALEXANDRI.

Țiocârlia ciripie, fâlfâind din aripioare,
 Pe o scară de lumină se coboră de sub sôre.
 Aerul e 'n neclintire, el devine arđător;
 Prepelița cântă 'n grăe, grierul cântă 'n mohor.

In cel lan cu spicuri nalte aũ intrat secerătorii,
 Pe când eră încă umed de resuflul aurorii.



La seceriș.

Toți, privindu-ı de departe, par'că 'nótă 'n galbin riu,
 Fetele fără ștergare și flăcăii fără brău.

Secerea, craiū nou de mórte, mereū taie, spicul cade.
Prepelița, își iewa puī și se duce; lanul scade.
Iar în urmă holda mândră, rēsturnată prin bucățī,
Se ridică 'n snopī de aur, se clădesce în jumētățī.

Mai departe, lucrând iute, un flăcău ș'o fată mare
De tot snopul își dau gingaș o furișă sārutare,
Când o pasēre măiastră, peste lan trecēnd ușor,
Dice: «Dulce-a mai fi pânea de la snopurile lor».

Restignirea și Invierea Mîntuitorului

— Din popor —

Mere (1) un om mare
In pădure mare
Cu-o secure mare,
Să taie lemne mare,
Să fac'o biserică mare:
Cu nouă uși, nouă altare,
Cu nouă zăbrele spre Sfintu Sóre.
In zăbréua cea mai mare
Stă sfinta Maria mare;
In zăbréua cea mai mică
Stă sfinta Maria mică.
Tot citește
Ș'adeveresce
Și pe ucenicī
Toți îi găsesce;
Numa pe sfint Ion (2),
Care-ī mare Domn,
Domnu cerului,
Ș'al pămîntului,
Pe nume-l strigă-l glăsuiesce
Și nicăirea nu-l găsesce!

Se duce Fecióra sfintă
De lume mult urgisită,
Se duce plângēnd,
Pe ăl deal ascuțit

C'o chingă (3) de cuțit,
Față albă sgărăind,
Cu pumnii pșteptu bătēnd,
Din cap pēru jumulind!
Pe unde Sfinta călcă,
Câmpurile otăvia (4),
Holdele (5) că 'nveseliă,
Și tare ele crescea!
Dară sfinta ce-mī făcea?
Tare, frate, că-mī plāngea!
Lacrămī din ochi că vērșă
De-aur mere se făcea.
'N pólă, märe, le strāngea:
Îngerī,
Archangheliī,
Serafimiī,
Heruvimiī!
Sfinta 'n cale se 'ntălniă
Și cu vorbe că 'ntrebă
Pe un om meșter dulgher
De Ion, Domn din cer.
Ea că se bocea
Și lacrămī vērșă.
Meșteru-o 'ntrebă:
— Ce plāngī, maică sfintă,
Sfintă și slăvită!
Ce te d-aulescī

(1) Merge.

(2) Sf. Ion, în loc de Isus Christos.

(3) Tēcă de cuțit.

(4) Inverđiă, se acoperiă cu ierbă.

(5) Grânele.

Ce te văicăresci?
 — Mă plâng și mă văicăresc,
 Că de tref Țile citesc
 Și pe ucenicii
 Toți îi găesc;
 Numa pe sfintu Ion,
 Care 'n lume-î mare Domn,
 Domnu cerului
 Și-al pământului,
 Il caut, il jelesc
 Și nicăiri nu l găesc!
 — O, tu maică sfintă,
 Prea sfintă, slăvită,
 Maică prea curată,
 'N lume lăudată,
 Nu te d-auh,
 Că tu n'ei găsi
 Pe sfintu Ion
 Care-î mare Domn:
 Domnu cerului
 Ș'al pământului.
 Că pe el l-au prins
 Și 'n lanțuri l-au pus
 Jidovii de *câni*
 In lume *păgâni*!
 Și ei, frate, m'au rugat,
 Chiróne (1) de le-am lucrat
 Dar ei, maică, au strigat
 Și tare că s'au rugat
 Ca să le fac lungi și grose,
 Să-l pătrundă pin' la óse
 Pe sfintu Ion,
 Care-î mare Domn:
 Domnu cerului
 Ș'al pământului!
 Și eu, maică, nici c'am vrut,
 Pe plac lor nu le-am făcut
 Jidovilor,
 Cânilor,
 Gâșilor
 Hainilor!
 Și eu, maică, am lucrat,
 Cum capu că m'a tăiat
 Și chiróne am ferecat:
 Chiróne subțiri și scurte

N'aibe Ion dureri multe!
 Când sfinta că audia,
 Mult bine, frate-î părea,
 Pe meșter că-l dăruia:
 Să muncască,
 Să sporască;
 Cum o bate cu ciocanu
 Să capete pe loc banu!
 Pe Ion l-a răstignit
 Cu chiróne chirónit
 Pe cruce de lemn
 Pin' la 'naltu cer.
 Pe cruce de brad
 'N porța *lu* (2) Pilat.
 Cu schini cununatu-l-a
 Cu trestii bătutu-l-a
 Cu sulita împunsu-l-a,
 Chiróne 'n mână pusu-î-a.
 Cu oțet l-a adăpat
 Și 'n mormint că l-a 'ngropat!

* * *

Se duce Maica sfintă
 De lume urgisită,
 Se duce plângend
 Pe al deal ascuțit
 C'o chingă de cuțit,
 Față albă sgarând
 Cu pumnii pteptu bătend
 Për din capu-î jumulind!
 Pe unde sfinta mergea
 Câmpurile otăvia,
 Holdele că 'nveselia
 Și tare ele crescea!
 Lacrămi din ochiu că-î *chicà* (3)
 De-aur mere se făcea.
 'N pólă, frate, le strângea:
 Ingerii
 Archangelii,
 Heruvimii
 Serafimii!
 Sfinta 'n cale că 'ntâlnesce
 Pe o bróscă ce-î vorbesce:
 — Maică prea curată
 'N lume lăudată,

(1) Piróne, a chiróni, a pironi.

(2) Lu = lui.

(3) Pică, a căde jos.

Ce plângi, mi te văicăresci
 Și cu ȃile te sfișești?
 — Broscuță, broscuță,
 Mică miticuță (1).
 Cum nu m'oiu jeli
 Cum n'oiu văicări,
 Că mie mi-a perit
 Și de loc n'am mai găsit
 Pe fi-meu Ion,
 Care-î mare Domn:
 Domnu cerului
 Ș'al pămîntului!
 De trei ȃile eî citesc
 Și în cărți adeveresc,
 Pe toți ucii (2) că-î găsesc,
Numa pe fi meu Ion
 Care-î mare Domn,
 Nicăirea nu-l găsesc
 Ca să-l jeluesc!
 Să pe el l-a răstignit
 Sus în cruce l-a suit
 Și pe el l-a chironit
 Cu chirone de argint
 Ce n'am văduț de când sint,

*Jidovii,
 Sgriptorii,
 Păgânii
 Hainii!*

Pe cruce de brad
 'N porța lu Pilat;
 Pe cruce de lemn
 Pin' la 'naltu cer!
 — Maică prea curată
 'N lume lăudată,
 Tacî și nu mai plânge
 Cu lacrămî de sânge,
 Că eî am făcut
 Și 'n lume-am avut:
 Nouă puișori
 Și le plâng de dor,
 Nouă broscuței
 Tare frumușei

Cu ochii boboșăței
 La tălchi (3) răsăcărăței,
 Ti-eră milă foc de eî!
 Ș'a venit o rotă
 Mare furfurotă (4)
 Și mi-a călcat opt odată
 Ș'am rămas c'o crăcănată!
 Cu Tomița Tomoloc,
 Care calcă 'n toc,
 Cu chicioarele (5)
 Cât răschitórele;
 Cu mânilé cât sucitorile (6)
 Cu fruntea
 Cât muchia;
 Cu ochii
 Cât talgerii! (7)
 — Ia chiamă-l pe loc
 Pe Toma Tomoloc
 Care calcă 'n toc,
 Disu-i-a Maica,
 Maica Precista!

Brósca, măre, a ascultat
 Și de grabă c'a chemat
 Pe fi-séu Tomolcea,
 Pe Toma răsăcracea,
 Pe Toma Tomoloc
 Care calcă 'n toc.
 Iară Tomoloc
 Care calcă 'n toc
 Din lac c'a eșit
 'N cale că s'a pornit
 Și pe loc c'a și sosit
 Precum i s'a poruncit:
 Mare cât un ou
 Cu ochii de boú,
 Din picioare crăcănind
 Din gură «orac» ȃicend.
 — Maică prea curată,
 'N lume lăudată,
 Iacă am venit
 Cum mi-ai poruncit.

(1) Mică, mititică, mititel, mitutea, mititea.

(2) Ucii = ucenicii.

(3) Tălpi.

(4) Rotă de car, de trăsură.

(5) Chicioare, picioare.

(6) Făcăleț de mestecat mămăliga.

(7) Farfurie, taler.

Orac, orac, orac
 Hei! tocma dintr'un lac!
 Când sfinta că l-a ochit
 Tare că s'a inveselit;
 Din plânsul a contenit
 (Sfârșitul în No. viitor).

Și amarnic a zîmbit!
 Pe el că l'a dăruit
 Cât în lume o fi ursit,
 Ape dulci să lăcuiască
 Corpu să nu-î putredescă!

Hristea N. Țapu.
 Profesor, Focșani.

SOCIETATEA GEOGRAFICĂ ROMÂNĂ

Joii, la 15 Iunie 1900, la ora 10¹/₂, dimineața Societatea geografică română va ține în sala Senatului o ședință extraordinară pentru *serbarea jubileului de 25 ani* a existenței sale. Această ședință va fi presedată de *Majestatea Sa Regele* și de *A. S. R. Prințul Ferdinand*.

Programul serbării:

1. Cuvînt rostit de M. S. Regele.
 2. Răspunsul d-lui vice-președinte general *G. Manu*.
 3. Conferința d-lui general *C. I. Brătianu*, despre harta țării după 25 ani.
 4. Conferința d-lui explorator *Emil G. Racoviță*, asupra expediției antarctice Belgiene (cu proiecțiuni electrice).
- Cu această ocaziune se va distribui și o medalie comemorativă și un număr jubilar din Buletinul societății.

Pomii cari rodesc mai mult timp.

Dintre toți pomii roditori, părul rodesc timp mai îndelungat și nu e nici o raritate ca la o vechime de 300 ani să dea încă røde din belșug. Perii au viață mai lungă ca merii, cari dau røde numai 100—150 ani. Nucul muscat (nucșorul) dacă e îngrijit dă fructe cam 60 de ani, în care timp se culege de trei ori pe an. În rodnică vale Baiadar din Crimeea se află un nuc, care se țice că e de 1001 ani și dă anual 80.000—100.000 nucii. Portocalii sînt 50—80 ani foarte rodnicii. Smochinii de asemenea dau fructe mult timp: sînt smochini în Lambeth-Palace, reședința arhiepiscopilor de Cantorbery în Londra și în grădina Deavery în Manchester, cari au fost plantați în 1410 și dau încă røde.

Un cimitir al crocodililor.

În ținutul Fayun din Egipt s'a descoperit acum de curînd un cimitir antic, care e plin de mumii de ale crocodililor. Se scie din Istorie, că crocodilii erau considerați la vechii Egipteni ca animale sfinte, față cu cari aveau mare stimă și pe cari îi înmormîntau tocmai ca pe oameni.

HORA SOLDAȚILOR



Românul e vesel din fire. Ne spun cei-ce²au fost în războiul din 1877 că adesea, sêra, se adunau în jurul unuia care putea să puie mâna pe vre-o vioră ori pe vre-un fluiet și jucau... strămoșesca lor horă.

URSUL ALB

Ursul alb sau de mare locuiește în jurul polului nordic, în Europa de nord pe insulele din jurul polului, în America și Asia de nord, cât se întinde ghiata polului, ba câte odată vine pe sloii de ghiată pînă departe spre Sud; în Groenlanda sînt mulți urși de mare; ei se găsesc de-alungul țărmurilor și pe stîncile de ghiată. Hrana lui este din toate animalele pe cari le dă marea sau sărăcăcioasele țărmuri pe cari locuiește. Mai ales se hrănesc cu balene mörte, aruncate de valuri pe țărm, dar totuși pescii îi formeză hrana de căpetenie. El îl scöte din apă, cufundându-se sub valuri și înotând după ei și îi pîndesc cu violenție între sloii de ghiată sau îi face să se adune în strîmtori mici, unde se repede asupra lor și îi înhață. Chiar și focile îi cad în ghiară. Când zărește câte o focă, se cufundă fără sgomot, în apă, se apropie de ea cu cea mai mare băgare de seamă și, de-o-dată ese d'asupra valurilor în fața focii, care nu poate scăpa. Animale de uscat nu atacă de cît atunci când nu găsește alt-ceva de mîncare. Atunci mîncă, de obicei, vulpi, reni, pasări de apă și oue de ale acestora.

Ursul de mare nu e tocmai rău de fire. Când e însă ațîțat sau chinuit de fîme, atunci, bine înțeles, e ca și celelalte animale sălbatice, primejdios pentru om. Contrar fraților săi de sud — urșii de pe la noi — el nu strînge vrăjmașul cu labele, ci îl mușcă; nu mîncă din pradă pînă nu e mörta, după ce s'a jucat mai întăiu cu ea ca pisica cu șorecele. Vînătörea acestui animal mare și puternic, regele regiunilor polare, e förte interesantă și atrăgătöre pentru călătörii la polul nordic; și apröpe toți căți au vizitat regiunile acelea neospitaliere, istorisesc multe despre întîmplările și primejdiile cu cari e în legătură vînătörea de urși albi.

Un marinar prusian istorisesc despre o astfel de vînătöre la care a luat și el parte în Groenlanda.

«De-o-dată se prăbușesc în valuri bucățile de stînci de ghiată. Uite! cu pași greoi își mișcă pe ghiată trupul lung, regele patrupedelor Nordului. O ursöică însoțită de doi pui se apropie de noi. Păretele ceta de ghiată par-că e făcut anume ca să ne ascundă dinaintea privirilor bănuitoröe ale ursöicei. Le aruncăm înainte o bucată mare de slănină de pește și ei o miros cu nasurile lor fine.

«De câte ori puii vor să alerge înaintea mamei lor, acösta, cu o lovitură de labă îi dădeă înapoi, amintindu-le astfel regula bunei cuviințe. Neascultând de semnele mamei lor, pradă.

care îi îndemnă să fie prevădător, ei se apropiau tot mai mult de slănină, al cărei miros îi atrăgea.

«Atunci o împuşcătură turbură liniştea; un pui cade la pământ. Ursóica speriată de detunătură, o iea la fugă; vădând însă că numai unul dintre puî o urmăzează, se întorcede înapoi, miróse puicul sângerat şi aţîtată la răsburare de ge-



metele lui înăbuşite, se întorcede spre locul unde ne ascuserăm, când păşind numai pe picioarele dinapoi, când cădând greu pe cele dinainte, ea se aruncă asupra inamicilor.

«Din depărtare i-se mai trimite un al doilea glonţ; ea cade, dar din nou se ridică şi păşesce înainte. Atacată de două părţi cu lăncile, de câte ori se feriă de o lovitură, primiă în partea rămasă neferită o lovitură mortală. Cu gura larg deschisă, cu limba scóasă, din care ieşiau nori de aburi, ursóica, în culmea furiei orbe, stă în faţa primejdiei care o răpune şi o lungesce lîngă puicul mort. În sfîrşit, cade mort şi al doilea puî, care în naivitatea lui, priviă liniştit şi curios la luptă.»

* * *

Un atac nechibzuit asupra unui urs polar, care s'a sfîrşit totuşi în chip vesel, s'a petrecut în marea Groenlandei. Eroul a fost un matroz de pe o corabie, ce pescuia balene. Corabia ancorase lîngă un ărm de gheaţă. Nu trece mult şi se observă la o óre-care depărtare un urs, care pornise după

Un matroz care băuse cam mult rom și prinsese curagiū, își pusese de gând să omóre ursul. Inarmat numai cu o lance întrebuintată la vînătorea de balene, plécă hotărât, cu tótă opunerea tovarășilor sêi, la aventura primejdiosă. Apucând pe un drum greū, care ducea peste zăpedi și peste sloiuri prăpăstioșe de ghiață, după o jumătate de ceas ajunge în apropierea ursului. Acesta, spre marea înmărmurire a marinarului, îl privi liniștit și părea gata de luptă. Curajul marinarului scăduse rău de tot parte din cauză că se desbătase, parte pentru că ursul nu dedea nici un semn de frică, ba din contră, luase o ținută amenințătoare. Marinarul se oprî în loc și își învîrti de vre-o două ori lancea, nu se scie bine pentru ce? ca să atace sau ca să se apere? Ursul stătea liniștit. În zadar se încercă marinarul să prindă curagiū, ca să începă atacul; dușmanul lui eră prea grozav și înfățișarea lui prea înspăimîntătoare. În zadar se încercă prin strigăte și amenințări cu lancea, să bage frică în dușman, căci acesta nu înțelegea sau disprețuia ast-fel de amenințări și rămase îndirjit la locul lui.

Picioarele matrozului începură să se clatine și lancea să-i tremure în mână; privirile lui, pînă atunci drepte și neturburate, deveniră pline de gróză; dar téma că va fi luat în rîs de tovarășii își avu influența ei și el nu cuteză să se întorcă înapoi. Ursul însă, care nu bănuia ce se petrece în sufletul marinarului, sau nu eră îngrijat de loc, se hotărî să începă atacul. Apropierea și ținuta lui hotărîtă stinseră cea din urmă scânteie de curagiū din inima marinarului și-i biruiră frica de a fi luat în rîs de tovarășii lui, frică ce-i ținuse pînă atunci duhul. El o luă la fugă. Dar aci începe primejdia. Fuga omului dede curagiū ursului, care îl urmări și fiind-că el scia să alerge cu mai multă îndemănare peste zăpadă și ghiață, ajunse repede pe fugar. Acesta își aruncă lancea, singura armă de apărare, dar care-l împiedecă în fugă și o ia la picior mai departe. Din fericire, arma atrage atenția ursului; el se aruncă asupra ei, o prinde cu labele, o mușcă și apoi continuă góna. Ajunsesse iarăși lîngă matroz, care abia își mai putea ține sufletul. Acesta aducendu-și aminte de efectul pe care l-a avut lancea, îi veni repede ideea să-și arunce o mînușă de blană. Șiretlicul reușese: ursul se oprește din nou ca să cerceteze mînușa și fugarul câștigă teren înainte. Ursul se repede cu o mai mare furie după marinar; cu tóte că acesta își aruncase și ceal-altă mînușe și căciula. I-se istoviseră tóte puterile și cât p'aci eră să cadă în ghiarele ursului. Și dacă nu i-ar fi sărit cei-l-alti marinari în ajutor ar fi fost pe loc sfișiat de fiară. Aceștia s'au repedit în fața ursului, lăsând pe tovarășul lor urmărit, să se strecóre printre ei. Ursul, vedënd că împrejurările s'au schimbat, a renunțat la atac. El s'a

oprit în loc, și pareă se chibzuesce ce-î de făcut și apoi s'a retras de unde venise. Voïnicosul nostru marinar, galben de frică, ajunsse la corabie.

Trad.

Bólele urechiî poreului.



Contrariu de ceea-ce se observă la mare parte din animale, bólele urechiî la porc sînt cu totul rari; pentru că pricinele ce desvoltă variatele bóle ale urechilor la cele-l-alte animale n'aú aceeași putere asupra urechilor lui. Cevă mai mult, stările bolnăviciose cari contribue mult la desvoltarea bólelor urechiî nu se manifestă, sau daca ele se produc sau se creéză în scop comercial (îngrășarea, obesitatea), nu li se dá timpul necesar, pentru a se arătă prin multiplele bóle ce le caracterizează, animalul în scurt timp fiind sacrificat și dat la scaunele de măcelărie.

Bólele urechiî poreului, sînt încă relativ, cu atât mai rari, cu cât animalul este crescut cu mai multă îngrijire, cu cât este ferit de lovituri, sgârieturi etc.

Porcii ce trăesc pe islazuri tovărășie cu alte animale, porcii ce se găsesc mai mulți la un loc în ceairuri, porcii săténului care în tot momentul sînt în contact cu gospodarul, cu copiii și mai ales cu gardianul casei lor — câinele, — aú adesea răni mai rele la urechi, produse prin lovituri, sgâriituri și mai ales prin mușcăături de către câini.

Tratamentul unor asemenea răni, nu presintă nimic deosibit, de ceea-ce s'a arătatat la descrierea rănilor la porc.

Irimia Popescu

Medic veterinar.

DIN BĂTRÂNI

Vorbele unora sînt ca loviturile de sabie, dar limba înțelepților este vindecare.

UN APEL

De mai mulți ani de zile, vedând că din populațiunea noastră dispare mai de pretutindenți cunoștința măestriei d'a țese în rēsbōe, în argele, cum se obișnuia mai înainte pe la sate și chiar pe la orașe, d'a cōse și d'a alege artistic, d'a produce acele minunate pânzeturi: *Prosōpe, Peșchire, Cērșeafe, Mahrame, Chilimuri, Dimie de casă, Scōrțe, Velințe, Plocade*, etc., acele flori măestrite ale costumului nostru național, și a tuturor podōbelor din casele țărănesci, lucrute de mâna femeilor românce care mai înainte făceau chiar admirațiunea streinilor cari veneau să le cumpere;

Vedând mai ales că îmbrăcăminte pitorēscă-tradițională a femeii noastre de țară, ca fotele de lână obișnuite ca port în zilele de lucru și de sērbători, *Vâlnicile, catrințele* și *Iile* cusute cu frumoșe riuri, care s'au lucrat de mâna femeii în casa sātēnului nostru cu materii din țară, și care s'au păstrat din moși strămoși ca port al lor, mai ales în părțile muntōse, au început de la o vreme încōce să se lepede din obiceiū (ast-fel am observat cu multă măhnire în călătoriile mele prin județe că cea mai mare parte din femeile tinere și ficele nēmului nostru de Țăran, au înlocuit fota de lână, cu fusta de stambă, precum și alte materii streine arse și rāscōpte care se aduc aci de vinđare la târgurile noastre și care nu au de cât numai culōre și lustru ușor pe din-afara materiei, cu care înșelând privirea ochiului, ne stōrce banul din țară);

Eū, ca un vechiū fotograf român, vedând că disparițiunea portului nostru național de prin sate, și înlocuirea lui cu alte materii *strecine importate, este chiar un pericol economic național*, și o grea răspundere pentru cei ce pot înlătura acest mare rău și nu voesc a-l înlătura, — mi-am luat hotărîrea a mă pune cu tot dinadinsul pe lucru. Ast-fel am plecat în țară și cu mari sacrificii bănesci și osteneți de tot felul, am reușit a adună de prin sate, pe unde am găsit, cea mai mare parte din riuri diferitelor nuanțe de modele ale *artei casnice rurale-originale*, care se cos, se țes și se aleg în rēsbōe, și voind a da la lumină un Album complet, am adăogat în această colecție mai multe gravuri, precum și tipuri cu costume naționale îmbrăcate, pentru a se vedē nu numai desemnurile lucrute în diferitele culōri, dar mai cu sēmă chipul d'a se îmbracă al femeii noastre, de a-și aranjă pe corp deosebitele piese ale costumului sēu, ca ast-fel să pōtă atrage gustul privirii tinerelor generațiunii și plăcerea de a lucra în casele lor și a purtă în tot-d'a-una cu mândrie costumul național ce ni s'a păstrat din vechime de către moși-strămoșii noștri alături cu limba și cu obiceiurile noastre creștinești.

Lucrarea acēsta este destinată a umplē un gol capital în educațiunea casnică a ficelor țării noastre. Inainte de orî-ce studiū, de orî-ce materie didactică, fata, viitoare soție la bārbaț, mama, stăpāna casei, trebuie să cunōscă neapărat gospodăria casei sale, să scie mai înainte de tōte artele casnice: cusătura, țesătura, alesătura, filatura, cari sint cunoștințele indispensabile ce trebuie a le avē orî-ce femeie la casa sa, orî-care ar fi bresla saū rangul sēu; căci numai așa ne putem ridică economicese fațā de streini, cari ne-au lăcut *tributarii lor* pentru cel mai mare număr din articolele trebuincioșe caselor noastre. Ō putem afirmă cu durere că Sārbii și Bulgarii ne-au luat

de mult înainte pe calea dezvoltării lor economice, și pe aceea a încurajării industriei naționale la sate, numai noi n'am făcut nimic,

Se știe că mai toate țările civilizate au căutat și caută neconținut în mersul lor către propășire, să introducă forme diferite de un gust și de o eleganță mai alesă în industria lor casnică; și pentru ca aceste modele să fie mai bine cunoscute în lume și să tragă foloșe de la exportarea lor în alte țări ca a noastră, au recurs la desen, la artele grafice și la publicațiuni diletice, ceea ce noi România încă n'am făcut pînă astăzi pentru artele noastre casnice.

Am publicat prima edițiune a albumului meu, cu cusături naționale culse la fața locului în județul Muscel, lucrute în culori după natură; și nu așteptăm de cât să fim încurajați în greua noastră întreprindere, ca să putem da la lumină și celelalte edițiuni a acestui Album; de aceea facem apel la concursul bine-voitor, moral și material al tuturor Românilor însuflețiți de sentimentul binelui și de dorința dezvoltării artelor noastre naționale casnice, ca să putem duce la un bun sfârșit această lucrare de artă atât de necesară educațiunii femeii noastre Române.

Prețul unui Album legat, edițiunea I-a, este numai de 5 lei și 50 bani, trimis la domiciliu; plata se face înainte prin mandat poștal.

Ioan Niculescu, fotograf

Președ. Soc. industriale Curtea de Argeș din București
Șoseaua Jilau No. 10, — București

SERBAREA ȚILEI DE 10 MAI ÎN LA SATE

10 Mai în comuna Tismana, Gorjiu.

Tismana, ca monument istoric, ține legate de dînsa o sumă de amintiri grandioase din trecutul nîmului nostru românesc. A fost deci o frumoasă coincidență ca tocmai aci să se serbeze, la umbra trecutului, neatîrnarea și ridicarea prezentă a nîmului.

Țe Mai e cu drept cuvînt sîrbătorea în care se concentrează în cea mai mare parte aspirațiunile unui întreg neam, e ziua în care se realizează visul de aur al unei generațiuni uriașe, care a produs România de azi.

Cu 24 Ianuarie, se pune piatra fundamentală, cu 10 Mai o opera se desăvîrșește!

Conștienți de acest fapt, învățătorii Matei Chiricescu, dirigintele școlii Topesci, I. Popescu, învăț. II Topesci, G. Popescu, învățător, Peștișani, D. Popescu, învățător Tismana și Simion Popescu, învățător, Pocruia, în conferința populară din Tismana de la 7 Mai a. c., au hotărît ca serbarea țilei de 10 Mai să o facă în unire la Mănăstirea Tismana și cu o pompă mai strălucită ca ori cînd și ori unde.

De și vremea a fost nefavorabilă, totuși am vedut ca în tot-d'una pe numiții învățătorii cu elevii lor, răspundînd la propunerea făcută.

Nu mai puțin am admirat interesul ce au arătat pentru o ase-

menea serbare d-l I. Bibescu, sub-prefect al plășii Ocolul-Vulcan, și d-l Rădescu, judecător, ce împreună au luat parte, precum și a Păr. superior Protosinghelul Iosif Popescu, ce singur a săvârșit serviciul Liturghiei și Tedeumul pentru această sărbătoare națională.

La școala Tismana era vorba a se întâlni școlile.

Peste 300 elevi, au pornit împreună în spre mănăstire în șiruri de câte 4. În capul coloanei mergea un cornist care cânta marșuri diferite, apoi școala Topesci, Peștișani, Pocruia, Tismana.

Multe cântece patriotice făcea ca valea să răsună din stâncă în stâncă, pierdându-se în șirul Carpaților.

La revederea turnurilor s-tei Mănăstirii, un strigăt puternic de «Ura» a izbucnit din plepturile tinere ale elevilor și apoi s'a aușit o melodie dulce a cântecului popular «Cucule, Porumbule» cântat de școala Peștișani, după care au urmat «Bravi ostași ai României», «Doina» cântat de școala Topesci, «Deșteptă-te Române» cântat de școala Pocruia și Tismana.

După serviciu, d-l Matei Chiricescu, dirigintele școlii Topesci, delegat de învățător, a pronunțat o cuvîntare într'un limbaj de tot popular, arătând importanța zilei de 10 Mai. După cuvîntare, d-l I. Popescu, învăț. II Topesci, a cântat cu parte din elevii școlii Topesci «Dragă Țară». După acesta Păr. Săvulescu a arătat îndatoririle preotului față de însemnătatea zilei; în urmă 2 elevi de la Pocruia au recitat în dialog «Soldatul de bună voce». Învățătorii au luat masă împreună cu d-l sub-prefect, d-l Rădescu judecător, d-l Văidianu primar, d-l Petrescu perceptor, d-l Miciora perceptor, Păr. superior și Diaconul s-tei Mănăstirii.

Ast-fel s'a serbat în Tismana 10 Mai, lăsând amintiri frumoase în mintea fiecărui.

Un asistent.

S'a mai serbat ziua de 10 Mai cu deosebită pompă și în comunele *Ponórele* din jud. Mehedinți, *Havârna* și *Mileanca*, Vârtopu din jud. Dolj, cum și în alte comune, unde primarii, învățătorii și preoții și-au dat toate ostenele ca aceste zile mari ale Românilor să încălzescă inimile tuturor.

Regretăm că spațiul revistei nu ne îngăduie a mai publica dări de seamă amănunțite.

Din înțelepciunea lui Solomon.

Urechia ce ascultă mustrarea dătătoare de viață între înțelepți va petrece și cel ce ascultă mustrări capătă minte, iar cel ce lepădă învățătura urâște sufletul său.

Cronica Agricolă și Comercială.



foile de pe la sfîrșitul lunei Maiu, cari au cădut apröpe în totã țara, în unele părți în cantitate mai mare, iar în altele mai mică, au adus mult bine semănăturilor de primăvară și liveșilor naturale și artificiale.

Folosul ploilor au fost mai mult simțit în unele părți din Moldova, unde nu plouase de prin luna Martie, așa că atât semănăturile de toamnă cât și cele de primăvară erau amenințate de a se usca.

Pe cât de folositoare au fost ploile de pe la sfîrșitul lunei Maiu, pentru toate semănăturile, pe atât de vătămătoare au fost ploile de pe la începutul lunei Maiu, cari contribuind la răcirea timpului, din care cauză multe din semănăturile de grâu și secară au fost atacate de bôla numită rugină, care este cea mai periculoasă dintre toate bôlele de cari sufer semănăturile de grâu; fiind-că această bôlă, când devine epidemică atacă paiul, foile și florile, așa că legatul grăului se face cu multă greutate, și din cauza acesta bôbele rămân pipernicite și își pierd din valoarea lor nutritivă.

În contra acestei bôle pînă astăzi știința agronomică n'a putut descoperi nici o doctorie, după cum a descoperit în contra tăciunelui și a mălurei. Deci mersul acestei bôle atârănă de starea de îmbunătățire a timpului, care iuțind vegetațiunea, bôla nu pöte să progreseze așa repede, și rămâne mai mult staționară.

O vegetațiune mai activă, mai atârănă și de o cultură mai bună, adică de o semănătură făcută mai de timpuriu și într'un loc mai bine arat, curățit de burueni și mai roditor. Am auzit vorbindu-se, că grăul de semînță, mai nainte de a se semena n'a fost muiat în apă de var sau în apă în care s'a topit (dissolvat) piatră vînată și de aceea a fost atacat de rugină. Este o greșală a crede așa ceva, fiind-că varul și piatră vînată pot omori germeniile (colțul) ciupercei numită tăciune și mălura, iar nici de cum semînța (sporul) ciupercei numită rugină.

Deci această bôlă atârănă de starea timpului din luna Maiu, și mai în fie-care an se ivesce această bôlă în acele părți ale țării în care timpul din primele zile ale lunei Maiu este răcoros și puțin umed. Cu atât mai mult în anul acesta, când luna Maiu pînă pe la 15, zilele au fost destul de răcoröse.

De pe la 15 ale lunei Maiu, timpul devenind mai cald a contribuit foarte mult la cöcerea rapiței, a acestei plante bănoșe, care în acest an va scăpa pe mulți agricultori de nevoile din anul trecut.

Deja în Muntenia, seceratul rapiței a început încă de pe la 18 Maiu, așa că pe la 24 Maiu a devenit general.

Timpul fiind destul de iavorabil, s'a putut face recolta și chiar treeratul, în bune condițiuni. Deci iată o recoltă bună de care

agricultorii au fost asigurați și pe cari sînt deja stăpâni, fără nici o bănuială.

Sîntem la începutul lunii Iunie, deci de mai înainte trebuie să ne facem socotéla lucrărilor ce trebuie făcute în această lună așa ca să nu se grămădescă peste măsură unele peste altele.

Mai întâiu avem treeratul rapiței, care nu pôte aștepta nici o amănare. Agricultorul mic ne avënd rapiță va căută cât mai îngrabă a isprăvi cu săpatul porumbului, al cartofului, al fosolei și al sfeclilor; așa că pînă la cócerea grăului aceste plante să fie săpate și chiar moșoroite, în localitățile uude seménatul s'a făcut mai de timpuriu.

Dupe cum se pôte deduce din actuala stare a seménăturilor de grău și secară, recolta în Muntenia va puté începe cel mai târziu pînă pe la 20 ale acestei luni. Deci pînă la această dată lucrările amintite mai sus trebuie să fie isprăvite, căci grăul de asemenea este o plantă care îndată ce a început să intre în cócere, nu mai pôte aștepta nici o amănare, și ori-ce amănare are să fie în dauna agriculturului care a întărziat sau a amănat seceratul de pe o și pe alta.

În localitățile unde se găsește cultivată și via, va trebui ca pe la 15 ale acestei luni să se începă plivitul și săpatul. Aceste 2 lucrări la vii trebuie făcute în bune condițiuni, dacă voim ca strugurii să crească și să se cócă bine. Prin plivit punem strugurii mai mult în fața sórelui, iar prin săpat curățind via de burueni, facem ca vegetația și crescerea córdelor tinere și a strugurilor să devie din ce în ce mai bună.

Livedile naturale, nu mai vorbesc de cele artificiale cari la noi sînt fôrte rari, trebuie să se cosescă, în cele mai multe părți; atît la șes cât și în localitățile mai muntóse, ca ierburile să nu îmbătrânescă prea mult, căci în cazul acesta se pierde din calitatea cea bună a fînului.

Ca să ne dăm mai bine séma când livedile naturale trebuiesc cosite, ca ast-fel să căpătăm un fîn bun ca calitate și cantitate, este bine ca dimineța pînă ce nu s'a ridicat «roua» să trecem d'alungul și latul livedei, și din când în când să ne uítăm la picioare. Dacă picioarele se vënd pline de un fel de praf galben (polen) sau de altă colóre, este semn că cea mai mare parte din plante se găsesc înflorite. Deci este bine să cosim livedea.

Dacă flórea a trecut și a început să se facă sémînță, fînul devine bêtos și mai puțin nutritor pentru vitele noastre, așa că pierdem în loc să căștigăm. Și după cum ne interesăm de hrana noastră ca să fie mai bună și mai acomodată cu organismul nostru, tot așa trebuie să ne interesăm și de hrana vitelor noastre, de care avem neapărată trebuință pentru arăturile cîmpului, de carnea, laptele și gunoiul lor.

Fîind-că seceratul și cositul, se face cu secerea și cósă, aceste lucruri folositoare trebuie să ni le procurăm mai de timpuriu, ca nu în ziua când avem trebuință de ele să alergăm dintr'un colț în'altul, și în loc să ne ducem la secerat sau cosit, să ne trezim

la cârciuma din sat, dupe cum se întâmplă cu unii din sătenii noștri, cari sînt mai îndărătnici și amână cumpărarea, sau repararea instrumentelor trebuincioase pentru cultura și recolta de pe o ți pe alta.

Legumele trebuie plivite săpate și rărite, cum este morcovul, pătrunjelul, și stecla, ca rădăcinele acestor plante să pôtă crește mai bine. Căpa semănată mai târziu se răresce și se răsădesce.

În localitățile muntose, unde cultura prunilor se face pe o întindere mare, se pot pregăti chiar din această lună gropile pentru răsădirea pomilor, se pot culege noile cuiburi de omiși, pentru ca să nu se ivescă pentru a 2-a oră prin luna lui Iulie.

Ciobaniii trebuie să tundă oile. În alte țări unde cresceraa oilor li se dă o mai mare însemnătate, mai înainte de a se tunde oile se scaldă într'o apă limpede și curgătoare, dacă se găsesc în apropiere, ca ast-fel lâna să fie cât se pôte mai curată, și după ce lâna s'a uscat bine, se tund oile. Tunsul oilor în această lună, când căldurile încep să devie din ce în ce mai mari, este o măsură forțe igienică pentru aceste animale.

După cum vedem, în această lună sînt de făcut o mulțime de lucrări agricole și fie-care agricultor înțelept și cu dor pentru rodul muncii lui, va căuta a-și potrivii timpul ast-fel în cât fie-care lucrare să se facă la adevărata ei epocă pe cât va fi posibil.

În această lună mai mult de cât în luna Maiu, fie-care muncitor agricol pôte să-și găsescă în deajuns de lucru, în orî-ce parte a țării, numai bună-voință să aibă, și din munca lui zilnică, pôte să economisescă un ban și pentru timpul de iarnă, când se găsese mai cu greu de lucru la țară.

Tirgurile noastre. În decursul lunii lui Maiu, s'a făcut mai multe vînderi de grâu și porumb, cu prețuri bune în raport cu calitatea, s'a făcut vînderi și de rapiță deși nu eră nici secerată.

Iată în resumat prețul mijlociū cu care s'a vîndut cerealele noastre în portul Brăila în decursul lunii Maiu.

	Prețul maxim. la hect. socot. în kgr.	Prețul mijlociū la hect. socot. în kgr.	Prețul minim. la hect. socot. în kgr.
Grâu.	12,—	10,50	8,—
Porumb	8,40	8,—	6,—
Secară	9,90	9,20	—
Rapiță	14,—	—	—
Colțza	15,35	—	—
Secară . . suta de kgr. s'a vîndut cu	12—13 lei, — cent.		
Ovăsul » » » »	9 » — »		
Orzoica » » » »	11—12 » — »		
Orzul » » » »	10 » — »		
Porumbul . . . » » » »	11 » — »		
Porumbul roșu » » » »	10 » — »		
» colorat » » » »	9 » 65 »		

Porumb cincantin suta de kg. s'a vînd. cu	11—12	»	—	»
Mei	8—9	»	—	»
Fasolea	15	»	50	»
Rapița	22	»	—	»

Târgurile streine. În aceste târguri prețurile, ca și vînderile, sînt aproape aceleași pe cari le-am publicat în luna Aprilie.

Este de observat, că semănăturile de toamnă ca și cele de primăvară, în țările din Europa s'a'u îmbunătățit foarte mult.

V. S. Moga.

Pagina gluméță.

Alifie pentru crescerea părului.



- Ce frumos păr ai, domnule ?
- Așa este, dar ce lucru mare ?
- Iacă ce este: eu am născocit o alifie pentru crescerea părului. Să-mi dai voie să public prin gazete că ți-a crescut întrebuițând alifia mea.



No. 12.

ÎNTÂMLĂRILE PERICULÓSE
ALE
UNUI MARINAR FRANCES
ÎN NOUA GUINEE.

Traducere de C. C. Pop.-Tașcă.

Atunci vădui 6 ómeni înarmați pînă în dinți, cari o luară și ei la fugă spre vîrful muntelui. Erau nisce bandiți! Cu totă re-
pediciunea cailor cari alergau pe cóstă ca nisce căprióre, ban-
diții erau gata să scape, când unul din ei ajunsese în vîrfurile unei
stînci și creșendu-se neurmărit făcea semn celorlalți să vie la el.
Un soldat însă descălecuse și furișindu-se ajunsese lângă el, îl
apucă pe neașteptate în brațe și încercă să-l tragă în jos.

O luptă teribilă se începú. După câte-va minute un țipăt în-
fiorător, pe care ecoul îl repetă de 20 de ori, se auzi. Hoțul și
soldatul alunecase de odată și rostogolindu-se din stîncă în stîncă
cădură la picioarele noastre strînși în brațe! Când îi ridicarăm,
erau morți! Șeful și amicii săi, în tot acest timp, convorbise foarte
liniștit ca și cum nu s'ar fi întîmplat nimic.

La rîndul lor, soldații desbrăcară în grabă pe nenorocitul
lor camarad și luându-și hațnele și armele își urmară drumul,
fără măcar să îngrope corpul nenorocitului, mort pentru datorie.

— Regele are un vrăjmas mai puțin, îmi dișe Lanna. Are în
adevăr și un soldat mai puțin, dar cum sînt mai mulți soldați
de cât vrăjmași, câștigul e tot de partea lui.

Nu sciam ce să-î răspund. Acéstă nepăsare de viața ómenilor
îmi făcea o durerósă impresie. Creșusem pe Orangonoki, un
popor civilizat, și vedeam că mă înșelasem amar și póte chiar
pentru nenorocul meu.

CAP. VIII.

Drumul pe care mergeam deveniă din ce în ce mai pericu-
los; din tóte părțile erau numai prăpastii adînci, ómenii ca și
cail începuseră a osteni. Un frig pătrunďetor ne îngheță, de jur
împrejur troene mari de zăpadă cari nu se topesce nici o dată,
acoperiă înălțimile: Eram la o înălțime de cel puțin 15.000 pi-
cióre d'asupra nivelului mării și începurăm a cobori de cea-l-altă
parte a muntelui.

— Dincolo, îmi dișe Lanna, este locuința lui Tanavorkou. Ade-
sea își vorbesce lui însuși, și e foarte periculos de a intra în țin-
turile lui.

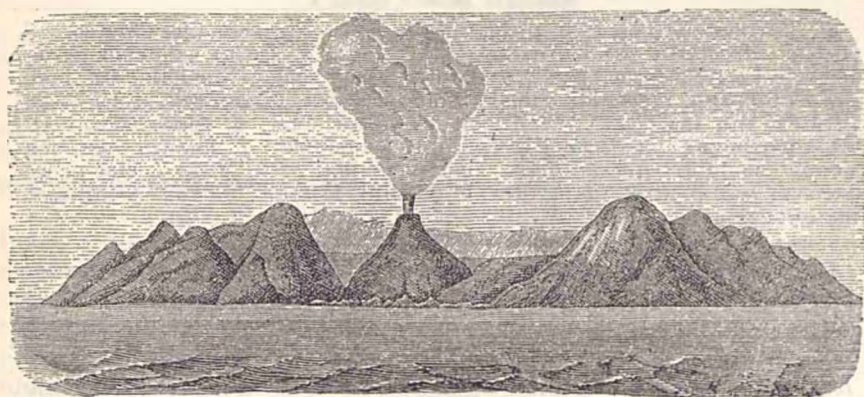
Privelișteea ce se desfășura la picioarele noastre erà uimitóre. Vederea îmbrățișă totă partea regatului Koutar, pe care o cunosceam, iar departe se dăria lacul pe care îl vădusem cu Lagankéon când plecasem din Ragek, și care din acest loc îmi apărea ca un mic nor albastru. Când veni nóptea eram dejă la câte-vă sute de metri mai în jos de vârful peste care trecusem și ne oprirăm la un fel de *covergă* făcută din trunchii de copaci. Peste câte-vă ciasuri ne deșteptarăm în nisce tunete așa de puternice în cât părea că munții au să se scufunde, fulgerile erau așa de dese cât tot cerul părea că arde, o ploie îngrozitoare ne muia pînă la óse. Un vînt teribil suflă și strîns între stînci, urlă ca niște tauri înfuriați. Câte-o dată mi se părea că aud o voce puternică care suspină și plîngea. Peste două ciasuri vijelia se liniști, vîntul încetă și eram gata să adorm, când o trăsătură puternică ca a unei salve de artilerie se auți, urmată de pocnituri cari părea d'asupra capului nostru. Lanna îmi dișe tremurând :

— Ia séma! Tanavarkou vorbesce! Ascultă!. Sgomotele ciudate urmau, asemănătoare cu acele pe cari le auđisem în mările australiene, când sloiurile de ghiață se rupeau sub influența căldurei. Aréstă mă încredință, că mai sus în munte, erau ghetari pe cari forța ploiei îi deslipise și se puneau în mișcare.

Nici vorbă să credă așa ceva tovarășii mei. Erau încremeniți de frică. Erà vocea lui Tanavarkou înfuriat, și așteptau cu nerăbdare ziua ca să pótă fugi din aceste locuri înspăimântătoare. Abia se miji de ziua și ne pornirăm pe drum. Erà un frig aspru, cărările erau prelăcute în adevărate torente și aveam forte puțin spor la mers, cu atât mai mult că forte des trebuia să înconjurăm caderi de apă, formate în cursul noptii, în cari razele sórelui se jucau formând miș de curcubee. După câte-vă ore de greú mers ajunserăm la un drum mai bun și mai sigur. Spre sfințitul sórelui ne apropiasem de sfîrșitu' călătoriei noastre. Temperatura erà mai dulce și nóptea splendidă. Priviam uimit cerul de un albastru închis, pe care străluciau milioane de stele. Puțin câte puțin răsăritul luă o culóre roșietică care se mărea din ce în ce, apoi dispărea pentru ca peste un moment să reapară din nou ca nisce limbi de foc, în cât se părea că tot muntele într'acolo ardea. Privii multă vreme acest joc de luminii și mă convinséu că eram în fața erupțiunei unui vulcan. Simțiam o plăcere ascunsă că eram întâiul European care vedeam minunile acestei țeri necunoscute.

Dar cu gândul mă transportaiu în țara mea, mi se părea că-mi vedeam satul în care mă născusem, îmi amintiiu de mama, de prieteni ca și de toate acele nimicuri ale copilăriei, cari își rămân atât de scumpe în viață. Imi amintiiu de prietenul Filip care de sigur dormia somnul vecinic în fundul océnului! Dacă și eu nu eram mort, este că Dumneđu avusese milă de mine! Atunci ca cum o putere ne vedută ar fi cuprins întróga mea ființă, eu care de ani nu mă mai rugasem, căđuiu în genunchi

în mijlocul tovarășilor mei adormiți, și mulțumii din fundul inimii Bunului Dumnezeu. Cât de dulce și cât de ușurătoare mi se părû această rugăciune! O voi carî ați uitat pe Dumnezeu, în



„Mă convingeiu că eram în fața erupțiunii unui vulcan...”

tôrceți-vă inima și mintea la El; Vă va Iertă căci este bun și milos și nu există fericire de cât în credința cea curată! Nu este mângâere de cât în rugăciunea ferbinte către Puternicul Creator a tot ce este în cer sus, pe pămînt jos, în pămînt și sub pămînt! În mijlocul bucuriilor ca și în césurile de primejdie rugăți-vă lui Dumnezeu!

CAP. IX.

A doua zi ajunserăm într'o vale mănósă plină de vegetație. Din nenorocire această vale încântătoare eră plină de siare și de serpi, așa că trecurăm cu mare grijă pînă ajunserăm într'o frumoasă câmpie unde petrecurăm cea din urmă noapte a călătoriei noastre. Aici eră o căldură înăbușitoare și cresceau aceleasi plante pe cari le vădusem la Koutar. Acestă câmpie se sfîrșia printr'un fel de trecătoare cuprinsă între nisce coline fôrte înalte și fôrte fertile. Când pe la orele 8 dimineța ajunserăm în acest loc, condamnaților și mie, ni se spuse, că aveam de trecut un drum atât de înspăimîntător în cât eră nevoie să ne lege ochii. Nu vruseiu să mă supun, dar Lanna mă asigură că e neapărat să mă supun și nu mi se va întîmplă nimic. Mi se părû că soldatul care îmi ducea calul apucase o altă direcție de cât cea pe care venisem, dar nu putui să-mi dau bine sémă, căci caii începură să fugă atât de repede în cât trebuiau să-mi înfing bine mánile în cômă ca să nu fiu trântit. După o jumătate de oră ne oprirăm și fu deslegat.

(Va urma).

INFORMAȚII.

Următorii membri ai corpului didactic au fost decorați pe ziua de 10 Maiu cu medalia «Răsplata Muncii».

Răsplata Muncii clasa I.

St. Velovan, profesor de pedagogie la școala Normală din Craiova; *S. Halifa*, directorul școlii Normale din Galați; *P. Dulfu*, profesor de pedagogie în București; *Ion Mitru*, directorul școlii Normale din Iași; *Gr. Buțureanu*, inspector școlar; *Elena Busnea*, directoarea școlii de Institutore din Iași; *Gh. Ghibănescu*, profesor, Iași; *I. Ioanițescu*, institutor-pensionar; *P. Stroe Popescu*, inst.-pensionar; *I. Vasiliu*, inst.-pensionar (Vaslui); *Ion Boldescu*, inst.-pensionar; *Gh. Missail*, vice-președinte al soc. pentru Invățătura Poporului Român; *Barbu Ștefănescu*, inst.-pensionar.

Răsplata Muncii clasa II.

C. Teodorescu și *I. Onu*, revisori școlari; *Radu Dobrescu*, fost revisor școlar; *Zoe Enescu*, directoarea școlii de fete No. 27, București; *Ilie Popescu*, directorul școlii de băieți No. 24, București; *I. D. Marțian*, *Iacob Voiculescu* și *Maria St. Ștefănescu*, institutori, Caracal; *I. Haiducescu* și *M. I. Nițulescu*, institutori, Turnu-Severin; *D. Ionescu*, profesor *D. Bozianu*, institutor, Tg.-Jiu; *L. Arjoceanu* (Bălănești) și *C. Ciobanu*, (Jupănești) învățători în Gorj; *C. Bourénu* (Dărmănești) și *G. Chirnoğă* (Poduri) învățători, Bacău; *Manea Manolescu* (Dobreni-câmpurel), *P. Herescu* (Ciocănești), *M. Iordănescu* (Holarele) și *St. Vasilescu* (Slobozia-Clinceni), învățători, Ilfov; *V. Lovinescu*, învățător, Mălini, județul Suceava; *Or. I. Mărculescu* (Celaru), *Pr. Ilie Popescu* (Grădinele) și *C. Ionescu* (Leu), învățători, Romanați; *M. Busuioc*, învățător-pensionar, Pășcani, (Suceava); *D. Patu*, învățător-pensionar, Berzunț, (Bacău) și *M. Stănescu*, învățător-pensionar, județul Romanați.

* * *

Duminecă 29 Maiu a. c. a avut loc în grădina Cismegiu tragerea lotăriei societății «Materna»:

Au câștigat numerile: 44.768 o brățară cu briliante și rubine; 39.505 o brățară cu briliante; 30.738 un colier diademă cu briliante; 48.222 o brățară cu safire și briliante; 48.195 un inel cu perle și briliante; 33.332 o broșă cu fluturi de smarald și safire.

Biletele cari au participat la această primă tragere, afară de cele câștigătoare, sînt valabile și pentru a doua tragere, a căreia dată se va fixa ulterior. Ceî ce au dar bilete, să le păstreze.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

D-lui *D. Gh. Moisescu*, Homoricuț, Prahova. — Sînteți achitat pe anul curent cu chitanța 17.740. V'am trimes în număr Asaltul de la Grivița. Despre Banca Națională vom vorbi la serbarea ei.

Eftimie Macedoneanu, Pănătău, Buzău. -- Idem chitanța 17.753 idem.
Pr. *M. Moisescu*, Chirnoği, Ilfov. — Idem chitanța 17.463 idem.

A apărut: *Cultivarea celor mai bune fânețuri*. Conferința populară admisă de delegații cercurilor culturale din Romanați în ședința de la 26 Martie 1900 sub președința d-lui *D. Constantinescu*, Revisor școlar.

Acastă cărticică coprinde 34 pagine cu ilustrații, nu costă de cât *dece bani* și suma ce se va strânge e pentru ajutorul școlărilor săraci.

Inițiativa luată de d-l *D. Constantinescu*, pentru a se trage în broșuri acest soi de conferințe atât de folositoare din toate punctele de vedere este de totă lauda și nu putem în deajuns să-l felicităm pentru dragostea cu care lucră întru aducerea la îndeplinire a celei mai mari probleme a viitorului nostru național: «Luminarea țaranului».

MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvîntul, iar pentru anunțurile cu un număr mai mare de cuvinte, de la 50 în sus, prețul pentru fie-care cuvînt este numai de 4 bani.

Luminări de ceară curată de flori, se pot găsi la preotul Ión Apostoleanu, Vălenii-de-Munte, Prahova. La cerere se trimit toate deslușirile.

La biserica parohială «S-tul Ión», comuna urbană Vălenii-de-Munte, Prahova, un loc de cântăreț fiind vacant, se publică spre cunoștința celor interesați. A se adresa parohului Ión Apostoleanu.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biscrica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brași, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

Așeit de sub tipar în editura librăriei d-lui Socec: Cultura pomilor roditori ediția III, prețul 1 leu de V. S. Moga, prof. de agricultură.

Cu ocazia apropierei împărțirii premiilor, atragem deosebita luare aminte a numeroșilor noștri abonați și în particular a d-lor Prefecți, Primari, Revisori școlari și mai cu seamă a prietenilor noștri învățători, și îi rugăm în interesul răspândirii cîntirilor morale și folositoare, ca la alegerea cărților pentru premii să aibă în vedere revista noastră. În acest scop, administrația revistei a luat hotărârea, pentru a răspunde la cereri de ori cât de mici sume, să vîndă pentru premii și numere separate cu prețurile următoare:

15 bani exemplarul, pentru 1—10 numere.

10 bani exemplarul, de la 11 numere în sus.

O colecție pe 3 luni cuprîndînd 13 fascicule, fie-care putînd servi ca o cărticică lei 1,25

O colecție pe 6 luni cuprîndînd 26 fascicule. „ 2,50

„ „ un an „ 52 „ „ 5,—

„ „ un an broșată într'un volum „ 5,50

„ „ un an legată „ 7,—

„ „ 6 luni „ „ 3,50

În aceste prețuri intră și transportul.

Revista „Albina“, prin varietatea materiilor și prin mulțimea ilustrațiilor ce fie-care fasciculă cuprinde, este fără îndoială cea mai alésă carte de citire, care pöte fi pusă cu folos în mâinile tinerelor generații, și deci sperăm în tot concursul prietenilor și Onor. autorități.

Ministerul Cultelor și Instrucțiunei Publice.

Se aduce la cunoștință doritorilor că în ziua de 15 Iunie 1900. ora 11 a. m., se va ține licitație prin oferte închise, în localul acestu Minister din strada Diaconeselor, Serviciul Intreținerii și Contencios pentru darea în întreprindere a aprovizionării Institutului de Patologie și Bacteriologie din București și Universitatea din Iași cu residiu de petrol (păcură) necesară în anul 1900—1901.

Condițiunile pentru ținerea acestei licitațiuni se pot vedea la Minister (Serviciul Intreținerii și Contencios) în ori-ce zi de lucru de la orele 9—12 a. m. și 3—6 p. m.

Predarea se va face în curțile Institutului de Bacteriologie din București și Universitatea din Iași precum și gările de Nord și Iași.

p. Ministru (ss) Dr. Pușcariu.

Șeful Serviciului, (ss) N. S. Dumitrescu.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. împărțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. vîrsași.

Comitetul central :

..... la Londra
Lachlan Mackintosh Rate,
Esquire
G. I. Goschen
Viscount Duncannon
Hon. H. A. Larvrence
M. Adolphe Vernes à Paris
M. Charles Mallet

Director general la București,
M. Dimitrie de Frank.

Director: M. C. A. Stolz.

» ajutor: M. E. E. Goodwin

Censori: Ioan Kalinderu, Principele
Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București
Sucursala la Brăila, Agenția la Londra.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘCI

Capital în acțiuni întreg vîrsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune » 3.955.688.76

Idem format din capi-
tal și alte rezerve . . . » 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

Naționala asigură contra incendiului, a *grîndinei*, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sînt primite în toate combinațiile obișnuite ca: *cas de mîrte*, *supraviețuire*, *zestre și rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dămnei No. 12. București. Reprezentantă generală în București str. Smărdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde efitin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lingă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
» » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95, 13,95

» » facon Klappe, 15,95

» » pentru d-niofiț, 14,95, 13,95

» » cu nasturi, 15,95, 14,95

» glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95

» chevr. cu clastic, 15,95, 14,95, 13,95

» » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

» » beseturi, 14,95, 13,95

» » șirete, 14,95, 13,95, 12,95

» » nasturi, 14,95, 13,95

» » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95

chevreaux american, 9,95

» » franțuzesc, 12,95

» color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95

» » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95

» chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95

» » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95

» » High-Liffe, 16,95

» color. 12,95, 11,95, 10,95

» » High-Liffe, 15,95, 14,95

» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

» fete 6,95, 5,95, 4,95

» copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la toate sezoanele se pôte găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de efitine.

Magazinul la toate Sezoanele lingă Poliția. București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducție pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistel vor avé un scăjămint de 6% din prețurile însemnate, prezentând couponul.